

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P9_TA(2023)0047

Присъединяването на ЕС към Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие

Резолюция на Европейския парламент от 15 февруари 2023 г. относно предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109 – 2016/0062R(NLE))

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (COM(2016)0109),
- като взе предвид Решение (ЕС) 2017/865 на Съвета от 11 май 2017 г. за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси¹,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2017/866 на Съвета от 11 май 2017 г. за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на правото на убежище и забраната за връщане²,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенция от Истанбул“), която влезе в сила на 1 август 2014 г.³ и беше подписана от Европейския съюз на 12 юни 2017 г.,
- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС), и по-специално членове 2 и 3 от него, и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 8, 10, 19, 83, 153 и 157 от него,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), влязла в сила едновременно с Договора от Лисабон през декември 2009 г., и по-

¹ ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 11.

² ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 13.

³ <https://rm.coe.int/168008482e>

конкретно членове 1, 2, 3, 4, 6, 21, 23 и 31 от Хартата,

- като взе предвид Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно прилагане на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги¹ и предоставянето на стоки и услуги, която определя и осъжда тормоза и сексуалния тормоз,
- като взе предвид Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите², в която се определя пряката и непряката дискриминация, тормозът и сексуалният тормоз,
- като взе предвид Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР³ (Директивата относно правата на жертвите),
- като взе предвид доклада за 2014 г. на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно насилието срещу жените⁴,
- като взе предвид съдебната практика на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), по-специално решенията относно домашното насилие и насилието срещу жени, по-специално *Opuz* ср/у Турция⁵, *Y* и други ср/у България⁶, *Landi* ср/у Италия⁷, *M.C.* ср/у България⁸, *Yazgüel Yılmaz* ср/у Турция⁹, *V.C.* ср/у Словакия¹⁰, *P.* и *S.* ср/у Полша¹¹ и *J.L.* ср/у Италия¹²,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., по-специално

¹ ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37.

² ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23.

³ ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

⁴ FRA, „Violence against women: an EU-wide survey. Main results report“, („Насилието срещу жени: проучване в рамките на ЕС. Доклад за основните резултати“, 3 март 2014 г.“).

⁵

<https://hudoc.echr.coe.int/fre#%7B%22languageisocode%22:%5B%22BUL%22%5D,%22appno%22:%5B%2233401/02%22%5D,%22documentcollectionid%22:%5B%22CHAMBER%22%5D,%22itemid%22:%5B%22001-138641%22%5D%7D>

⁶

<https://hudoc.echr.coe.int/fre#%7B%22languageisocode%22:%5B%22BUL%22%5D,%22appno%22:%5B%229077/18%22%5D,%22documentcollectionid%22:%5B%22CHAMBER%22%5D,%22itemid%22:%5B%22001-221148%22%5D%7D>

⁷

<https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-216854>

⁸

<https://hudoc.echr.coe.int/fre#%7B%22languageisocode%22:%5B%22BUL%22%5D,%22appno%22:%5B%2239272/98%22%5D,%22documentcollectionid%22:%5B%22CHAMBER%22%5D,%22itemid%22:%5B%22001-157177%22%5D%7D>

⁹

<https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-103214>

¹⁰

<https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-93532>

¹¹

<https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-7226>

¹²

<https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-13282>

членове 2, 3, 8 и 14 от нея и Протокол № 12 към Конвенцията,

- като взе предвид докладите за базовата оценка на експертната група към Съвета на Европа за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) и по-специално докладите относно Австрия, Белгия, Дания, Финландия, Франция, Италия, Малта, Нидерландия, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Испания и Швеция, включително списъците с предложения, направени от GREVIO, и препоръките на Комитета на страните,
- като взе предвид Обща препоръка № 1 на GREVIO относно цифровото измерение на насилието срещу жени, приета на 20 октомври 2021 г.,
- като взе предвид средносрочния хоризонтален преглед на GREVIO на докладите за базова оценка на GREVIO¹ от февруари 2022 г.,
- като взе предвид Обяснителния доклад към Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие от 11 май 2011 г.;
- като взе предвид доклада на Съвета на Европа, озаглавен „Преглед на проучванията относно разходите, свързани с насилието над жени и домашното насилие“,
- като взе предвид тематичния документ на комисаря по правата на човека към Съвета на Европа от 4 декември 2017 г., озаглавен „Сексуалното и репродуктивното здраве и права на жените в Европа“,
- като взе предвид Декларацията и Програмата за действие от Виена, приети от Световната конференция за правата на човека през 1993 г.,
- като взе предвид Пекинската декларация и платформа за действие, приети на Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., както и последващите документи за резултатите, приети на специалните сесии на ООН „Пекин + 5“ (2000 г.), „Пекин + 10“ (2005 г.), „Пекин + 15“ (2010 г.) и „Пекин + 20“ (2015 г.), и политическата декларация на Комисията на ООН за положението на жените относно „Пекин + 25“ (2020 г.),
- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на ООН в областта на правата на човека и по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като например Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW) и факултативния протокол към нея, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, Конвенцията от 1951 г. относно статута на бежанците и принципа на забрана за връщане, както и Конвенцията на ООН за правата на детето,
- като взе предвид Общи препоръки № 12, 19 и 35 на Комитета за премахване на

¹ Съвет на Европа, [„Средносрочен хоризонтален преглед на доклада за базова оценка на GREVIO“](#), февруари 2022 г.

дискриминацията по отношение на жените относно насилието над жени,

- като взе предвид Доклада от 2018 г. на специалния докладчик на ООН относно насилието срещу жените, неговите причини и последиците за онлайн насилието срещу жени и момичета от гледна точка на правата на човека,
- като взе предвид Конвенция № 190 от 2019 г. на Международната организация на труда (МОТ) относно насилието и тормоза, която влезе в сила на 25 юни 2021 г., и Препоръка № 206 на МОТ относно насилието и тормоза,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, по която ЕС е страна, включително заключителните наблюдения от 2015 г. на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ на ООН) до ЕС, в които Съюзът се призовава да се присъедини към Конвенцията от Истанбул като начин да защити от насилие жените и момичетата с увреждания,
- като взе предвид цел за устойчиво развитие № 5 относно постигане на равенство между половете и предоставяне на повече права на всички жени и момичета,
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1993 г. относно премахването на насилието срещу жените,
- като взе предвид Резолюцията на Общото събрание на ООН от 2020 г., озаглавена „Активизиране на усилията за предотвратяване и премахване на всички форми на насилие над жени и момичета“,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Съюз на равенство: Стратегия за равенство между половете (2020 – 2025 г.)“ (СОМ(2020)0152),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 24 юни 2020 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за правата на жертвите (2020 – 2025 г.)“ (СОМ(2020)0258),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 12 ноември 2020 г., озаглавено „Съюз на равенство: Стратегия за равнопоставеност на ЛГБТИК за 2020 – 2025 г.“ (СОМ(2020)0698),
- като взе предвид предложението на Комисията от 8 март 2022 г. за директива на Европейския парламент и на Съвета относно борбата с насилието над жени и домашното насилие (СОМ(2022)0105),
- като взе предвид доклада на Европейския институт за равенство между половете (EIGE) от 2021 г., озаглавен „Разходите, свързани с насилието, основано на пола, в Европейския съюз“, както и докладите относно индекса за равенството между половете, публикувани от 2013 г. насам,
- като взе предвид поетите ангажименти на Форума „Поколение за равенство“ от юли 2021 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването

на насилието срещу жените¹,

- като взе предвид своята резолюция от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени²,
- като взе предвид своята резолюция от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени³,
- като взе предвид своята резолюция от 26 октомври 2017 г. относно борбата срещу сексуалния тормоз и сексуалната злоупотреба в ЕС⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно враждебните реакции срещу правата на жените и равенството между половете в ЕС⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 4 април 2019 г. с искане за становище на Съда на Европейския съюз относно съвместимостта с Договорите на предложенията за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие и относно процедурата за това присъединяване⁷,
- като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул и други мерки за борба с насилието, основано на пола⁸,
- като взе предвид своята резолюция от 21 януари 2021 г. относно стратегията на ЕС за равенство между половете⁹,
- като взе предвид своята резолюция от 11 февруари 2021 г. относно бъдещи предизвикателства пред правата на жените в Европа: повече от 25 години от Пекинската декларация и платформата за действие¹⁰,
- като взе предвид своята резолюция от 16 септември 2021 г., съдържаща препоръки към Комисията относно определянето на основаното на пола насилие

¹ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

² ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

³ ОВ С 285, 29.8.2017 г., стр. 2.

⁴ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 19.

⁵ ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 16.

⁶ ОВ С 449, 23.12.2020 г., стр. 102.

⁷ ОВ С 116, 31.3.2021 г., стр. 7.

⁸ ОВ С 232, 16.6.2021 г., стр. 48.

⁹ ОВ С 456, 10.11.2021 г., стр. 208.

¹⁰ ОВ С 465, 17.11.2021 г., стр. 160.

- като нова област на престъпност по смисъла на член 83, параграф 1 от ДФЕС¹ ,
- като взе предвид своята резолюция от 6 октомври 2021 г. относно въздействието на насилието от страна на интимния партньор и родителските права върху жените и децата² ,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2021 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието, основано на пола: кибернасилие³ ,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 декември 2021 г. относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през периода 2018 – 2015 г.⁴ ,
 - като взе предвид своята резолюция от 24 ноември 2016 г. относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените⁵ ,
 - като взе предвид Становище 1/19 на Съда на Европейския съюз (голям състав) от 6 октомври 2021 г. относно Конвенцията от Истанбул⁶,
 - като взе предвид член 105, параграф 5 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид съвместните разисквания на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по правата на жените и равенството между половете, проведени съгласно член 58 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид междинния доклад на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A9-0021/2023),
- А. като има предвид, че равенството между половете е основна ценност на ЕС, залегнала в член 2 от ДЕС и изтъкната в член 23 от Хартата, и трябва да бъде включена във всички политики, дейности и програми на ЕС; като има предвид, че Европейският институт за равенство между половете (EIGE) отбеляза, че на Европейския съюз ще отнеме 60 години, за да постигне равенство между половете при сегашните темпове; като има предвид, че премахването на основаното на пола насилие, и особено насилието срещу жени и момичета е предпоставка за постигането на истинско равенство между половете;
- Б. като има предвид, че основаното на пола насилие е насочено срещу дадено лице поради неговия пол или засяга непропорционално лица от определен пол; като има предвид, че съгласно определението на Конвенцията от Истанбул под „насилие над жени“ се разбира нарушение на правата на човека и форма на дискриминация срещу жените и то означава всички актове на основано на пола насилие, които водят или е вероятно да доведат до физически, сексуални, психологически, структурни или икономически увреждания или страдание за

¹ ОВ С 117, 11.3.2022 г., стр. 8.

² ОВ С 132, 24.3.2022 г., стр. 27.

³ ОВ С 251, 30.6.2022 г., стр. 2.

⁴ ОВ С 251, 30.6.2022 г., стр. 23.

⁵ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 96.

⁶ [ECLI:EU:C:2021:198](https://eur-lex.europa.eu/eli/c/2021/198)

жените, включително заплахи за такива актове, принуда или произволно лишаване от свобода, независимо дали това се случва в обществения или в личния живот; като има предвид, че свободата и равенството предоставят на жените средства за реализиране на техния истински потенциал;

- В. като има предвид, че член 3 от Конвенцията от Истанбул определя „насилието, основано на пола“ като „насилие, което е насочено срещу жена поради това, че тя е жена, или което засяга предимно жените“, а „социален пол“ се определя като „социално изградени роли, поведения, дейности и характеристики, които определено общество счита за подходящи за жените и за мъжете“;
- Г. като има предвид, че всяка трета жена в ЕС, което означава около 62 милиона жени, е била обект на физическо и/или сексуално насилие, и като има предвид, че над половината от жените (55%) в ЕС са били подложени на сексуален тормоз поне веднъж от 15-годишна възраст насам¹; като има предвид, че Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) провежда ново проучване с цел актуализиране на тези данни; като има предвид, че по последни оценки разходите, свързани с насилието, основано на пола, и насилието от страна на интимния партньор в Европейския съюз са се увеличили с около една трета, а годишните разходи, свързани с насилието, основано на пола, се оценяват на 366 милиарда евро²; като има предвид, че все още има много видове основано на пола насилие и аспекти, свързани с него, данните за които продължават да бъдат недостатъчни; като има предвид, че в своя индекс за равенство между половете³ за 2022 г. EIGE установи, че данните все още не отразяват обхвата на насилието, основано на пола, в ЕС;
- Д. като има предвид, че насилието, основано на пола, по-специално насилието срещу жени и момичета, е както причина за, така и последица от структурните неравенства, които се коренят в свързаните с пола стереотипи и властови асиметрии, включително в частната, социалната, публичната и икономическата сфера; като има предвид, че насилието, основано на пола, както онлайн, така и офлайн, е най-сериозното проявление на неравенството между половете и дискриминацията и оказва сериозно пряко и непряко въздействие върху жертвите и техните деца с възможни дългосрочни физически, сексуални, емоционални и психологически последици, които като такива представляват проблем за общественото здраве и причиняват икономически и финансови вреди; като има предвид, че основаното на пола насилие е нарушение на човешките права на жените и представлява сериозна пречка за участието на жените в социалния, обществения и политическия живот и на пазара на труда и че то възпрепятства жените да се ползват напълно от своите права и основни свободи;
- Е. като има предвид, че основаното на пола насилие може да засегне множество основни права, залегнали в международните и европейските инструменти в областта на правата на човека, включително Хартата, като например правото на

¹ Агенция на Европейския съюз за основните права, 2014 г.

² Европейски институт за равенство между половете, „Разходите, свързани с насилието, основано на пола, в Европейския съюз“, Служба за публикации на Европейския съюз, Люксембург, 2021 г.

³ Европейски институт за равенство между половете, [Индекс за равенство между половете](#), 2022 г.

човешко достойнство (член 1), правото на живот (член 2), правото на неприкосновеност на личността (член 3), забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение (член 4), правото на свобода и сигурност (член 6), правото на недискриминация, включително въз основа на пола (член 21) и правото на ефективни средства за правна защита и на справедлив процес;

- Ж. като има предвид, че насилието, основано на пола, по-специално насилието, извършвано срещу жени и момичета, е структурен и широко разпространен проблем в цяла Европа и по света, в който има жертви и извършители, независимо от тяхната възраст, образование, доходи, социален статус, културен произход, и докато всеки човек може да бъде косвена жертва на насилие, основано на пола, жените и момичетата са непропорционално засегнати от всички форми на такова насилие;
- З. като има предвид, че по-специално жените и момичетата, в цялото си многообразие, са обект на насилие, основано на пола, и се сблъскват с различни и пресичащи се форми на дискриминация, които имат комплексно отрицателно въздействие; като има предвид, че някои групи жени, като например жените мигранти, жените бежанци и кандидати за убежище, жените и момичетата с увреждания и жените от ромски произход, са застрашени от множествена дискриминация и поради това са още по-уязвими към насилие; като има предвид, че следва да бъдат взети предвид многообразието на жените и рисковете от пресичащи се форми на дискриминация; като има предвид, че ЛГБТИК+ лицата може да бъдат жертви на основано на пола насилие поради своята сексуална ориентация, пола си, половата си идентичност, изразяването на половата си принадлежност или половите си характеристики; и като има предвид, че Конвенцията от Истанбул предвижда, че спазването на всички нейни разпоредби, по-специално мерките за защита на правата на жертвите, трябва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана на пол, социален пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически или други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имуществено състояние, рождение, сексуална ориентация, полова идентичност, възраст, здравословно състояние, увреждания, семейно положение, статут на мигрант или на бежанец, или друг статут;
- И. като има предвид, че тези пресичащи се и многобройни форми на дискриминация следва да бъдат взети предвид при предоставянето на достъп до правосъдие и свързаните с него услуги; като има предвид, че на жените следва да бъдат предоставени услуги за подкрепа от специалисти в изпълнение на мерките за осигуряване на защита;
- Й. като има предвид, че „културата на изнасилване“, състояща се от комплекс от убеждения, които насърчават сексуалната агресия от страна на мъжете и подкрепят основаното на пола насилие, все още е широко разпространен проблем в цяла Европа и в света, който се проявява в нормализиране или омаловажаване на сексуалното насилие, изнасилването или сексуалния тормоз, се корени в стереотипите, свързани с пола, сексизма, омразата към жените и неравномерното разпределение на властта между половете;
- К. като има предвид, че степента на равенство между половете често е показател и първи предупредителен сигнал за влошаващото се положение с основните права и

ценности, включително демокрацията и принципите на правовата държава, в дадено общество; като има предвид, че през настоящото десетилетие сме свидетели на видима и все по-организирана атака и репресивни враждебни реакции срещу равенството между половете, правата на жените и момичетата и правата на ЛГБТИК+ лицата, които са особено осезаеми в няколко държави членки и които доведоха до видимо нарастване на насилието онлайн и офлайн срещу жени и ЛГБТИК+ лица;

- Л. като има предвид, че ЕС трябва да предприеме всички необходими мерки, за да насърчи и защити правото на всички жени и момичета да живеят без насилие; като има предвид, че пандемията от COVID-19 доведе до увеличаване на домашното насилие и насилието срещу жени; като има предвид, че над 45% от жените в световен мащаб съобщават, че те самите или жена, която познават, са преживели някаква форма на насилие, а 65% от жените съобщават, че са били засегнати от това през живота си; като има предвид, че в европейските държави се наблюдава или рязко, или постоянно нарастване на докладваните случаи на убийства на жени; като има предвид, че достъпът до основни услуги като спешно настаняване и помощ по телефона е намалял, което потвърждава още по-неотложната необходимост от приемане на конкретни мерки за борба с това насилие след поуките, извлечени от пандемията;
- М. като има предвид, че насилието, основано на пола, извършвано по-специално срещу жени и момичета, може да приеме много форми, като физическо насилие, сексуално насилие, включително изнасилване, генитално осакатяване на жени, убийства на жени, трафик на жени и момичета с цел сексуална експлоатация, сексуален тормоз, „престъпления на честта“ и принудителни бракове, брачен плен, принудителна стерилизация, принудителен аборт, както и отказ на безопасен и законен аборт, акушерско и гинекологично насилие, институционално насилие, косвено насилие, икономическо насилие, което се случва в семейството и/или в домакинството, преследване, малтретиране и тормоз, изказвания, подбуждащи към омраза, както онлайн, така и офлайн, и различни форми на кибернасилие; като има предвид, че основаното на пола насилие срещу ЛГБТИК+ жени включва допълнителни форми на сексуално насилие, като например „коригиращи“ изнасилвания и сексуален тормоз, генитално осакатяване на жени и интерсексуални лица, насилствена стерилизация на транссексуални и интерсексуални лица и терапия за промяна на сексуалната ориентация;
- Н. като има предвид, че различията в законодателствата и политиките на държавите членки доведоха до различия в степента, в която жените са защитени от насилие, основано на пола, така че жените да нямат еднаква защита срещу насилие, основано на пола, в целия ЕС; като има предвид, че в някои държави членки отказът на безопасен и законен аборт доведе до смъртта на редица жени през последните години¹; като има предвид, че ЕСПЧ многократно е постановявал, че ограничаването на достъпа до аборт, когато това е предвидено в националното право, и липсата на прилагане на законно разрешен достъп, нарушава правата на човека и следователно представлява форма на насилие, основано на пола, в този контекст; като има предвид, че в някои държави членки организациите за защита

¹ <https://www.hrw.org/news/2022/10/22/two-years-polands-abortion-crackdowns-and-rule-law>

на правата на жените са обект на тормоз и преследване за оказване на помощ на жертвите на нехуманни закони за абортите¹;

- О. като има предвид, че насилието, основано на пола, продължава да бъде подценявано престъпление в Европейския съюз; като има предвид, че 67% от жените, анкетирани в проучването на FRA от 2014 г., не са съобшили на полицията или на друга организация за сериозен инцидент на насилие от страна на партньора²;
- П. като има предвид, че стереотипите и предубежденията по отношение на пола в съдебната система, заедно с липсата на съобразено с пола, ефективно и бързо наказателно преследване, правни рамки, съдебни системи и мерки за предоставяне на защита, подкрепа и обезщетения, затрудняват достъпа на жените до правосъдие и насърчават липсата на доверие в правоприлагането, а липсата на информация за това как да се предприемат действия и да се докладва за такива случаи, както и липсата на подходящи социални и медицински услуги, са чести причини да не се съобщава за насилие, основано на пола;
- Р. като има предвид, че специфични групи, подложени на основано на пола насилие, например расово обособените жени, жените с увреждания, жените мигранти и ЛГБТИК+ лицата, срещат допълнителни пречки пред достъпа до правосъдие;
- С. като има предвид, че в много случаи жертвата може да бъде подложена на унизителни коментари, многократно взаимодействие с извършителя, обвиняване на жертвата и многократни разпити за едни и същи факти от страна на служителите на правоприлагащите органи или полицията, което засилва страха да се съобщи за насилието и увеличава риска от повторна виктимизация или вторични форми на виктимизация;
- Т. като има предвид, че в Декларацията на ООН от 1993 г. относно премахването на насилието срещу жените и в Платформата за действие на ООН от Пекин насилието срещу жени се определя като всеки акт на основано на пола насилие, който води или може да доведе до физически, сексуални или психологически вреди или до страдание на жени, включително заплахи за извършване на такива актове, принуда или произволно лишаване от свобода, които се случват както в обществения, така и в личния живот; като има предвид, че Комитетът на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените (CEDAW) определя насилието, основано на пола, като насилие, което е насочено срещу жена поради това, че тя е жена, или което засяга непропорционално жените; като има предвид, че CEDAW подчертава, че насилието, основано на пола, е форма на дискриминация, която сериозно възпрепятства способността на жените да упражняват правата и свободите си въз основа на принципа на равенство с мъжете и по този начин представлява нарушение на техните човешки права;
- У. като има предвид, че премахването на основаното на пола насилие беше включено от Комисията като ключов приоритет в Стратегията за равенство между половете за периода 2020 – 2025 г. с набор от конкретни предложения за гарантиране на

¹ <https://www.hrw.org/news/2019/02/06/poland-womens-rights-activists-targeted>

² FRA, „Violence against women: every day and everywhere („Насилието срещу жени: всеки ден и навсякъде“, 5 март 2014 г.

ефективна превенция на насилието, основано на пола, и домашното насилие, сред които приключване на присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул и гарантиране на бързата ѝ ратификация и прилагане от държавите – членки на ЕС;

- Ф. като има предвид, че само комбинация от политики, съчетаващи законодателни и незаконодателни мерки, както и мерки за улесняване на достъпа на жертвите до жилищно настаняване и работа, включително предоставяне на подслон за жертвите, както и финансова независимост и равнопоставено участие на жените във всички сфери на обществото, може значително да намали насилието срещу жените и момичетата, както и други форма на насилие, като това срещу ЛГБТИК+ лицата и последствията от него;
- Х. като има предвид, че гражданското общество, и по-специално организациите на жените и организациите, работещи в областта на равенството между половете, имат много важен принос за предотвратяването на всички форми на насилие и борбата с тях и тяхната дейност следва да бъде призната, насърчавана, подкрепяна и подходящо финансирана, включително чрез възможността за кандидатстване за финансиране от държавата и ЕС и получаване на такова финансиране, така че те да могат да извършват своята работа по възможно най-добрия начин;
- Ц. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул е най-ефективният, мощен и всеобхватен инструмент досега за предотвратяване и борба с широк набор от форми на насилие срещу жени и домашно насилие на европейско равнище и извън него; като има предвид, че Конвенцията дава насоки на държави – страни по нея, и на съответните им национални органи за адекватен мултидисциплинарен отговор на насилието срещу жени и домашното насилие посредством четири стълба: превенция, защита на преживелите насилие и обезщетяване, преследване на извършителите и интегрирани политики; като има предвид, че държавите, ратифицирали Конвенцията, увеличиха усилията за превенция и подобриха разследванията и наказателните преследвания, както и услугите за защита на жените и момичетата, които са жертви на насилие¹; като има предвид, че незабавното присъединяване на всички държави членки към Конвенцията от Истанбул ще допринесе за развитието на интегрирана политика, като по този начин ще гарантира равна защита чрез обвързващ инструмент за преодоляване на различията в политиките и законодателствата в държавите членки, и за насърчаването на международното сътрудничество в борбата срещу всички форми на насилие срещу жени и домашно насилие, което е особено важно по време на война, хуманитарни кризи и кризи, свързани с разселване, както показва положението на жените и момичетата, бягащи от Украйна;
- Ч. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул представлява смесено споразумение, което дава възможност за присъединяване на ЕС, успоредно с присъединяването на държавите членки; като има предвид, че това беше потвърдено от становището на Съда на Европейския съюз² (Съда на ЕС);
- Ш. като има предвид, че присъединяването на всички държави членки към

¹ „Towards a Europe Free from Male Violence Against Women and Girls“ („Към Европа без мъжко насилие над жени и момичета“), European Women’s Lobby (препратка: <https://womenlobby.org/IMG/pdf/ic-2.pdf>).

² ECLI:EU:C:2021:832.

Конвенцията от Истанбул би подкрепило координиран подход в борбата с насилието срещу жените, заедно със съществуващи или бъдещи свързани мерки на равнището на ЕС, например предложението за директива на ЕС относно борбата с насилието над жени и домашното насилие и Директивата за правата на жертвите;

- Щ. като има предвид, че насилието срещу жените, включително домашното насилие, често се счита за частен проблем и поради това се толерира твърде лесно; като има предвид, че в действителност това представлява трансгранично, системно нарушение на основните права и тежко престъпление, което трябва да бъде предотвратявано и преследвано, поради което държавите членки следва да си сътрудничат тясно, за да се борят с него заедно; като има предвид, че всички жени и момичета в Европейския съюз следва да се ползват с една и съща степен на защита от основано на пола насилие, независимо от държавата членка, в която се намират; като има предвид, че всички държави членки са подписали Конвенцията от Истанбул, но само 21 са я ратифицирали; като има предвид, че шест държави членки – България, Чешката република, Унгария, Латвия, Литва и Словакия – все още не са ратифицирали Конвенцията; като има предвид, че присъединяването на ЕС към Конвенцията не освобождава държавите членки от национална ратификация; като има предвид, че ЕС трябва да предприеме всички необходими мерки в сътрудничество със своите държави членки, за да защити и насърчи правото на всички жени и момичета да живеят без основано на пола насилие; като има предвид, че полското правителство обяви намерението си да се оттегли от Конвенцията през 2020 г. и като има предвид, че въпросът все още е на етап разглеждане на полския Конституционен съд;
- АА. като има предвид, че безнаказаността на извършителите на престъпления срещу жени все още продължава и трябва да бъде изкоренена, като се гарантира преследването им и подходящите присъди, което е необходимо, за да се прекъсне порочният кръг на мълчание за жертвите на насилие, и че жените и момичетата, преживели насилие, трябва да получават необходимите им подкрепа, средства за правна защита и признаване от страна на правоприлагащите органи и съдебната система, особено по отношение на онези, които живеят в селски райони, където службите за защита на жертвите не съществуват или са много ограничени; като има предвид, че е важно да се гарантира адекватен достъп до специализирани услуги, включително здравни услуги или услуги за безопасно настаняване, независимо от етапа на наказателното производство; като има предвид, че е от основно значение да се осигури подходящо обучение по въпросите на правата и аспектите на пола за специалистите и служителите на правоприлагащите органи, включително съдии, прокурори, съдебни служители, криминалисти, доставчици на услуги, ръководители на работното място и други специалисти, занимаващи се с жертви на основано на пола насилие;
- АБ. като има предвид, че основаното на пола насилие, особено насилие, извършено срещу жени и момичета, е признато от международната общност и следва да му се обърне всеобхватно внимание, и че въпреки всички усилия, положени от международните организации, гражданското общество и държавните органи, за премахване на основаното на пола насилие, то продължава да бъде широко разпространено и да се проявява под нови форми като кибернасилие, кибертормоз, киберпреследване и споделяне на материали с интимно съдържание чрез социалните медии без съгласието на заснетата личност; като има предвид, че

кибернасилието срещу жените и кибернасилието от страна на интимния партньор зачестяват все повече през последните години, особено след пандемията от COVID-19; като има предвид, че между 4 и 7% от жените в Съюза са били подложени на кибертормоз, а между 1 и 3% са били подложени на киберпреследване¹; като има предвид, че проведеното през 2020 г. проучване в световен мащаб² на Фондацията за световната мрежа (World Wide Web Foundation) сред респонденти от 180 държави показва, че 52% от младите жени и момичетата са били подложени на онлайн злоупотреби, например споделяне на изображения, видеоматериали или съобщения от интимен характер без тяхно съгласие, оскърбителни и унижителни съобщения, обидни думи и заплахи, сексуален тормоз и невярно съдържание, а 64% от респондентите са посочили, че познават човек, който е бил обект на тормоз, злоупотреба или насилие;

- АВ. като има предвид, че усилията за изкореняване на насилието, основано на пола, по-специално насилието, извършвано срещу жени и момичета, често се оспорват или отслабват в името на традиция, култура, религия или фундаменталистки, популистки идеологии или крайно десни движения, и че се разпространяват фалшиви послания и дезинформация, например чрез представяне на твърдения, че Конвенцията от Истанбул има за цел „заличаване на традиционното семейство“ и „насърчаване на джендър идеологията и хомосексуалността“; като има предвид, че тези групи използват дезинформация и популистка реторика, за да оказват натиск върху политиците и да разпространяват фалшиви страхове сред гражданите;
- АГ. като има предвид, че излагането на физическо, сексуално, психологическо или социално-икономическо насилие и малтретиране оказва сериозно въздействие върху жертвите, техните семейства, роднините и обществото като цяло; като има предвид, че националните закони за упражняване на родителски права следва да вземат предвид висшия интерес на децата, когато определят дали на извършителите следва да се предоставят родителски права или права на посещение³;
- АД. като има предвид, че Турция – първата държава, подписала и ратифицирала Конвенцията – реши да се оттегли от нея шест години по-късно и не е страна по Конвенцията от 1 юли 2021 г.; като има предвид, че европейските институции осъдиха това отстъпление, което представлява опасен прецедент за други държави – страни по Конвенцията; като има предвид, че през юни 2022 г. Украйна стана 36-ата държава, ратифицирала Конвенцията, докато защитава своята територия от необоснованата, непровокирана и незаконна война на агресия от страна на Русия; като има предвид, че изнасилванията и сексуалното насилие срещу жени и момичета се използват като военно оръжие в конфликта; като има предвид, че Конвенцията влезе в сила на 1 ноември 2022 г. и бързото ѝ прилагане следва да подкрепи органите на Украйна в действията им срещу зверствата, извършвани от

¹ Проучване на Службата на Европейския парламент за парламентарни изследвания, озаглавено „Борба с насилието, основано на пола: кибернасилие – Оценка на европейската добавена стойност“.

² World Wide Web Foundation, „Survey - Young people’s experience of online harassment“ („Проучване – опитът на младите хора с онлайн тормоза“), 2020 г.

³ GREVIO, „3rd General Report on GREVIO’s Activities“ („Трети общ доклад за дейностите на GREVIO“), юни 2022 г.

руски войници срещу жени и деца, и в справянето с насилието, основано на пола; като има предвид, че ратифицирането от страна на Украйна по време на война следва да служи като пример на всички държави членки, които отказват да ратифицират Конвенцията или не я считат за приоритет;

1. приветства факта, че на 4 март 2016 г. Комисията предложи ЕС да се присъедини към Конвенцията от Истанбул – най-широкообхватния правно обвързващ инструмент за предотвратяване на и борба с насилието срещу жените и основаното на пола насилие, включително домашното насилие, на международно равнище;
2. приветства подписването от ЕС на Конвенцията от Истанбул на 13 юни 2017 г.; изразява съжаление, че шест години по-късно ЕС все още не е ратифицирал Конвенцията поради отказа на няколко държави членки в Съвета на ЕС; отбелязва обаче, че правната несигурност, породена от ограничаването на обхвата на бъдещото присъединяване на ЕС до определени разпоредби на Конвенцията, а именно разпоредбите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, убежището и забраната за връщане, както и опасенията във връзка с вътрешната процедура с оглед на ратификацията на Конвенцията, получиха отговор в становището на Съда на ЕС в становището му от 6 октомври 2021 г.; настоятелно призовава Съвета да действа в съответствие с цитираното становище и да не отлага повече присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул; отново заявява, че Конвенцията от Истанбул следва да се разглежда като минимален стандарт, необходим за изкореняване на насилието, основано на пола, и че Съюзът следва също така да предприеме допълнителни законодателни и незаконодателни мерки в това отношение;
3. отново потвърждава ангажимента си да следва всеобхватен подход, за да призове за изкореняване на равнището на ЕС на всички форми на основано на пола насилие срещу жени и момичета в цялото им многообразие и срещу ЛГБТИК+ лица въз основа на тяхната сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на половата принадлежност и полови характеристики, както и да гарантира последващите действия във връзка със своите препоръки, които бяха предложени в редица резолюции;
4. решително осъжда всички форми на насилие, основано на пола, срещу жени и момичета, както и срещу ЛГБТИК+ лица; категорично заявява, че отказът за предоставяне на услуги и права в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права, включително правото на достъп до безопасен и законен аборт, е форма на насилие срещу жени и момичета; припомня, че жените и момичетата трябва да имат пълен контрол върху своето тяло и сексуалност; подчертава, че ЕСПЧ многократно е постановявал, че рестриктивните закони за абортите и неприлагането на законодателството нарушават човешките права на жените; отбелязва с дълбока загриженост и осъжда факта, че в някои държави членки, например Словакия, Полша и Унгария, сексуалните и репродуктивните права на жените, по-специално правото на безопасен и законен аборт, са под постоянна заплаха; посочва, че достъпът до аборт в Италия бавно се подкопава, че на 22 октомври 2020 г. незаконният Конституционен съд на Полша въведе де факто забрана на абортите, че абортът е забранен в Малта и че абортът по медицински показания по време на ранна бременност не е законен в Словакия и не съществува в Унгария; приветства инициативите на някои държави членки, например

Франция, да утвърдят правото на аборт в своите конституции, за да се защити това основно право; отново призовава правото на безопасен и законен аборт да се включи в Хартата; призовава всички държави членки да гарантират универсален достъп за всички до пълен набор от услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве, включително всеобхватно сексуално образование, съобразено с възрастта, семейно планиране, съвременни методи за контрацепция и правото на безопасен и законен аборт;

5. припомня своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно сключването на Конвенцията от Истанбул от Европейския съюз и изразява съжаление относно факта, че жените и момичетата често са изложени на домашно насилие, сексуален тормоз, психологическо и физическо насилие, преследване, сексуално насилие, изнасилване, насилствени бракове, генитално осакатяване на жени, принудителен аборт, насилствена стерилизация, трафик с цел сексуална експлоатация и други форми на насилие; подчертава, че Конвенцията от Истанбул постановява, че културата, обичаите, религията, традицията или така наречената „чест“ не могат да бъдат оправдание за никакви актове на насилие срещу жените; призовава Комисията и държавите членки в законодателството си в тази област да се позоват съответно на определението на Конвенцията от Истанбул относно насилието срещу жени;
6. припомня, че Конвенцията от Истанбул се прилага както във времена на мир, така и в ситуации на въоръжен конфликт; припомня, че Римският статут на Международния наказателен съд от 17 юли 1998 г. криминализира няколко форми на сексуално насилие като престъпления срещу човечеството и военни престъпления;
7. припомня, че съгласно Виенската конвенция за правото на договорите съгласието на дадена държава да бъде обвързана с договор може да бъде изразено чрез подпис и че страните по международно споразумение не могат да се позовават на разпоредбите на националното си право, за да обосноват неизпълнението на договор;
8. посочва, че и жените с увреждания и родителите на деца с увреждания са се сблъскали с пречки при докладването на насилие и получаването на достъп до правосъдната система, включително, както съобщава GREVIO, физическата недостъпност на полицейските помещения, липсата на обучение и стереотипите сред служителите на правоприлагащите органи, както и липсата на информация в достъпен формат относно помощта за жертвите на насилие и наличните услуги;
9. призовава Комисията да гарантира пълното интегриране на Конвенцията в нормативната и политическата уредба на ЕС; призовава всички държави членки да гарантират пълното прилагане на мерките, произтичащи от Конвенцията, в своите национални законодателства и политики; решително осъжда опитите в някои държави членки да се отменят вече приетите мерки за прилагане на Конвенцията от Истанбул и за борба с насилието срещу жени и домашното насилие; освен това призовава държавите членки да гарантират правилното прилагане и заделянето на подходящи финансови и човешки ресурси за предотвратяване и борба с основаното на пола насилие, както и овластяване на жените и момичетата, защита на жертвите и предоставяне на възможност те да бъдат обезщетени, особено тези, които живеят в райони, където службите за

защита на жертвите не съществуват или са много ограничени;

10. призовава Комисията и държавите членки да разгледат по подходящ начин, чрез законодателни и незаконодателни инициативи, наред с другото, родителските права и правата на посещение на деца, последиците за обществото от принудителните бракове, преследването, както и отказа на репродуктивни права и на достъп до репродуктивно здравеопазване, както и да защитават жертвите, които могат да претърпят сериозни травми, водещи понякога дори до самоубийство;
11. призовава държавите членки да приложат превантивни мерки, включително засилена първична превенция на насилието, основано на пола, която трябва да започне със съобразено с пола планиране на образованието, насочено от ранна възраст както към момичетата, така и към момчетата, и да продължава чрез целенасочено образование през целия живот, както и да приложат ориентиран към жертвите подход спрямо услугите за подкрепа и мерките за защита на оцелелите, например финансова помощ, психологическа подкрепа, горещи телефонни линии, подслон и достъп до социално жилищно настаняване и „отпуск за безопасност“, а също и мерки, които помагат на жертвите да продължат да живеят безопасно в домовете си, например ограничителни заповеди за извършителите и специализирана подкрепа за децата;
12. подчертава, че е важно да се насърчава сътрудничеството между държавите членки в областта на насилието, основано на пола, чрез обмен на най-добри практики; призовава Комисията и държавите членки да организират и да проведат информационни кампании относно Конвенцията от Истанбул и нейните разпоредби, да подкрепят партньорствата между органите и организациите на гражданското общество и да водят съвместни програми, за да се улесни прилагането на нейните разпоредби;
13. изисква от Комисията и държавите членки да гарантират подходящо обучение, процедури и насоки, съобразени с аспектите на пола, както и мерки за специализирана подкрепа и защита, с ориентиран към жертвите подход за всички участващи специалисти, включително правоприлагащите агенции, съдебната система и прокурорите, за да се гарантира ранното откриване на жертвите, да се избегнат пропуски в оценките на риска, както и да се предотвратят дискриминацията, травматизирането или повторното превръщане в жертва по време на съдебни, медицински и полицейски производства; призовава по-специално за общоевропейски минимални стандарти за правоприлагане в тази област; посочва ключовата роля на Конвенцията от Истанбул за укрепване на капацитета на държавите членки в тази област; призовава да бъдат направени необходимите подобрения с цел да се увеличи подаването на сигнали за такива престъпления;
14. припомня, че Конвенцията от Истанбул продължава да бъде международен стандарт и ключов инструмент за изкореняване на насилието срещу жени и на другите форми на насилие, основано на пола, включително домашното насилие; посочва, че наказателното правосъдие е само една част от всеобхватния и интегриран отговор на насилието срещу жените и другите форми на насилие, основано на пола, като този отговор включва превенция, защита и наказателно преследване; подчертава предимствата на структурата на Конвенцията от

Истанбул, която следва цялостна, всеобхватна и координирана методология за справяне с проблемите на насилието срещу жени и насилието, основано на пола, включително домашното насилие, във всички негови физически, сексуални, психологически и икономически форми, въз основа на подход от четири стълба, включващ всички аспекти – от превенция до защита, наказателно преследване и координирани политики; отбелязва, че държавите членки носят отговорност да се борят с безнаказаността в случаите на насилие срещу жени и други форми на насилие, основано на пола, включително домашно насилие, и да запазят възпиращата функция на наказанията и наказателните преследвания;

15. подчертава ориентирания към жертвите подход на Конвенцията от Истанбул, при който насилието срещу жени и домашното насилие се разглеждат от много перспективи и се предвиждат мерки като превенция на насилието и програми за лечение, които учат извършителите да възприемат ненасилническо поведение в междуличностните отношения с цел предотвратяване на по-нататъшни актове на насилие, борба с дискриминацията, чрез защита и подкрепа на жертвите, защита на децата, закрила на жените, търсещи убежище, и жените бежанци, както и чрез наказателноправни мерки за борба с безнаказаността, чрез въвеждане на процедури за оценка на риска, оценка на риска и по-добро събиране на данни, както и чрез кампании и програми за повишаване на осведомеността, включително в сътрудничество с националните органи в областта на правата на човека и равенството, гражданското общество и НПО;
16. отбелязва, че Конвенцията от Истанбул извлича ползи от 10-годишното си функциониране и практика чрез своята уникална система за мониторинг и прилагане чрез GREVIO; подчертава значението на този процес на интерактивен обмен между GREVIO и участващите членове; признава огромното количество работа, извършвана от GREVIO за наблюдение на прилагането на Конвенцията, и призовава всички страни да следват специфичните за всяка държава препоръки; настоятелно призовава държавите членки да вземат предвид препоръките на GREVIO и да подобрят законодателството си, като го приведат в съответствие с разпоредбите на Конвенцията от Истанбул;
17. призовава държавите членки да вземат предвид заключенията и добрите практики, представени в средносрочния преглед на GREVIO на докладите за базова оценка¹, и да ги използват, за да дадат нов тласък на правилното прилагане и изпълнение на Конвенцията с цел подобряване на националните рамки на държавите членки за превенция и борба с насилието, основано на пола, включително тяхното национално законодателство;
18. припомня, че за да се гарантира ефективното прилагане на Конвенцията от Истанбул, беше създаден двустълбов механизъм за наблюдение, състоящ се от GREVIO, който изготвя доклад по държави, и Комитета на страните;
19. признава значението на Конвенцията от Истанбул по време на пандемията от COVID-19, за да се помогне на държавите членки да се справят с тревожното нарастване на насилието, основано на пола, разглеждано като „пандемия в сянка“; приветства усилията на някои държави членки за въвеждане на допълнителни

¹ GREVIO, „Средносрочен хоризонтален преглед на докладите за базова оценка на GREVIO“, февруари 2022 г.

мерки за превенция, както и на услуги за защита и подкрепа по време на пандемията; във връзка с това обаче призовава за създаване на специален протокол на ЕС относно насилието срещу жени по време на кризи и извънредни ситуации, който да допълва мерките, залегнали в Конвенцията от Истанбул, и да повишава готовността на Европейския съюз за справяне с насилието, основано на пола, в тези специфични ситуации;

20. отбелязва становището на Съда на ЕС от 6 октомври 2021 г. в отговор на искането на Парламента, което позволява на Съвета да пристъпи към ратифицирането на Конвенцията от Истанбул от страна на Европейския съюз без предварително общо съгласие; счита, че Европейският съюз би могъл и следва вече да ратифицира Конвенцията;
21. изтъква, че присъединяването на ЕС ще осигури съгласувана европейска правна рамка за вътрешните и външните политики на ЕС за превенция и борба срещу насилието над жените и момичетата, домашното насилие и другите форми на основано на пола насилие, за защита и подкрепа на жертвите и предоставяне на ефективно обезщетение, както и ще постигне по-добър мониторинг, тълкуване и прилагане на правото, програмите и фондовете на ЕС, които имат отношение към Конвенцията, заедно с по-добро събиране на сравними подробни данни на равнището на ЕС; освен това счита, че с присъединяването си към Конвенцията ЕС ще послужи за пример и ще стане по-ефективен застъпник за правата на жените в световен мащаб;
22. посочва, че присъединяването на ЕС ще позволи също така по-всеобхватно събиране на данни относно насилието, основано на пола, на равнището на ЕС; отбелязва, че GREVIO е изтъкнала мащаба на основаното на пола насилие, по-специално значението на основаното на факти разработване на политики, като подчертава, че е необходимо да се създаде система за редовно събиране на данни и провеждане на проучвания относно всички форми на насилие срещу жени и момичета; приветства настоящите усилия на Евростат за координиране на проучване относно основаното на пола насилие в ЕС, планирано за 2023 г., с цел актуализиране на последните данни на Европейския съюз относно основаното на пола насилие от 2014 г. и във връзка с това призовава всички държави членки, които са страни по Конвенцията, да си сътрудничат и да участват в него;
23. изразява съжаление и категорично осъжда превръщането на Конвенцията в политически инструмент от страна на някои държави членки; призовава за конструктивен диалог и за ефективно краткосрочно, средносрочно и дългосрочно сътрудничество с различни институции, органи и участници от гражданското общество, както и със Съвета и държавите членки в сътрудничество със Съвета на Европа, за да се разгледат резервите, възраженията и опасенията на държавите членки и да се изяснят подвеждащите и грешни тълкувания на Конвенцията от Истанбул в много държави членки, например твърденията за „разрушителни идеологии на пола“, за да се постигне напредък в тази област и ратифицирането на Конвенцията от Истанбул от всички държави членки и институции на ЕС да стане реалност; настоятелно призовава държавите членки да ускорят преговорите относно ратифицирането и прилагането на Конвенцията от Истанбул и категорично да осъдят всички опити за отмяна на вече предприетите мерки за прилагане на Конвенцията от Истанбул и за борба с насилието срещу жени;

24. призовава Комисията и Съвета да гарантират, че Парламентът ще бъде изцяло ангажиран с процеса на мониторинг на Конвенцията след присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул; отбелязва колко е важно да се пристъпи към бързо постигане на споразумение за кодекс за поведение относно сътрудничеството между ЕС и неговите държави членки за прилагането на Конвенцията, което следва да включва и организации на гражданското общество, в частност организации за правата на жените;
25. припомня, че присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул не освобождава държавите членки от националната ѝ ратификация; посочва, че макар всички държави членки да са подписали вече Конвенцията от Истанбул, шест от тях все още не са я ратифицирали, а именно България, Чехия, Унгария, Латвия, Литва и Словакия; осъжда враждебната реакция срещу равенството на половете, правата на жените и Конвенцията от Истанбул в някои държави членки, например в Полша, където министър-председателят поиска от Конституционния съд да разгледа конституционсъобразността на Конвенцията; решително осъжда опита за отмяна на Конвенцията чрез отправяне на официално искане от министъра на правосъдието в Полша за работа по нейното оттегляне; отбелязва, че през 2020 г. в Словакия Националният съвет отказа да ратифицира Конвенцията и поиска от словашкия президент да оттегли подписа на държавата, но отбелязва, че той реши да не го прави; призовава националните органи да се борят с дезинформацията и да започнат кампании за повишаване на осведомеността, за да разсеят всички съмнения относно Конвенцията и ползите от нея за обществото като цяло; подчертава, че присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул не освобождава държавите членки от национална ратификация и поради това настоятелно призовава останалите шест държави членки, които все още не са направили това, да ратифицират Конвенцията незабавно; решително осъжда всеки опит на държавите членки да се оттеглят от самата ратификация;
26. решително осъжда всички инициативи, които имат за цел да заменят Конвенцията от Истанбул с каквито и да било алтернативи, например т.нар. „договор относно семейството“ в Полша, които се основават на ценности, отклоняващи се съществено от правата на човека и правата, свързани с равенството между половете, и не биха служили като ефективен инструмент за борба с домашното насилие и насилието от страна на интимния партньор;
27. осъжда нарастващото противопоставяне на Конвенцията от Истанбул в някои държави членки и опитите да се омаловажи Конвенцията и нейното положително въздействие за изкореняването на насилието, основано на пола; решително осъжда всички кампании за дезинформация относно Конвенцията от Истанбул, които имат за цел да предизвикат страхове в обществото относно предполагаемото ѝ „разрушително въздействие върху семейството“; подчертава, че подобни кампании за дезинформация често са координирани, финансирани и организирани от изключително консервативни групи и крайно десни движения, наред с другото, както и от движения, насочени срещу равенството между половете, от държави извън ЕС; във връзка с това отново категорично осъжда кампаниите за оклеветяване на Конвенцията като отхвърляне на международно приетата норма за нулева толерантност към насилието срещу жени и други форми на основано на пола насилие; подчертава, че държавите членки следва допълнително да увеличат усилията си за противодействие на фалшивите

послания във връзка с Конвенцията;

28. подчертава, че няма правни пречки Съветът да пристъпи към ратифицирането на Конвенцията, тъй като за нейното приемане е достатъчно квалифицирано мнозинство; отново призовава Съвета спешно да приключи процеса на ратифициране от страна на ЕС на Конвенцията от Истанбул въз основа на широко присъединяване без каквито и да било ограничения и да се застъпи за нейното ратифициране от всички държави членки; призовава държавите членки да потвърдят своята политическа воля за борба с насилието срещу жени и момичета и следователно да вземат това решение и да не позволяват на няколко държави членки да оказват влияние върху програмата за равенство между половете в Съвета; освен това припомня ангажимента на председателя на Европейската комисия да защити ратифицирането, поет по време на нейната реч на пленарната сесия на Европейския парламент относно заключенията на заседанието на Европейския съвет от 25-26 март 2021 г. и относно резултата от срещата между ЕС и Турция от 6 април 2021 г.;
29. приветства предложението на Комисията за директива относно борбата с насилието над жени и домашното насилие и подчертава, че необходимо да се гарантират като минимум стандартите на Конвенцията от Истанбул; отбелязва, че тя ще бъде първият акт на ЕС, насочен конкретно към насилието, основано на пола, като по този начин ще спомогне за хармонизиране на различните подходи на държавите членки към насилието над жени и домашното насилие и за определяне на общи минимални стандарти за неговото предотвратяване, за защита на жертвите на и преживелите насилие, основано на пола, и за гарантиране на достъпа им до правосъдие; подчертава, че този законодателен акт допълва Конвенцията, а не я замества, тъй като обхваща само някои части от нея, и Конвенцията остава основен инструмент за стратегията на ЕС за справяне с насилието, основано на пола;
30. осъжда факта, че все повече жени и момичета са жертви на насилие, основано на пола, в интернет и в социалните медии; отбелязва, че прилагането на Конвенцията следва да бъде последвано от конкретни законодателни мерки относно кибернасилието, основано на пола, като се признава и предотвратява тази специфична форма на насилие, основано на пола, и се криминализират актовете на основано на пола насилие, извършени в онлайн пространството; във връзка с това приветства включването на някои форми на основано на пола кибернасилие като престъпления в предложението на Комисията за директива относно борбата с насилието над жени и домашното насилие, а именно споделяне на материали с интимно или манипулирано съдържание без съгласието на заснетата личност, киберпреследване, кибертормоз и киберподбуждане към насилие или омраза;
31. призовава Комисията да разработи цялостна стратегия на ЕС относно борбата срещу насилието срещу жените и основаното на пола насилие, която включва всеобхватен план за предотвратяване и борба с всички форми на неравенство между половете, като се интегрират всички усилия на ЕС за премахване на насилието срещу жените;
32. отбелязва, че включването на насилието, основано на пола, като особено тежко престъпление с трансгранично измерение („европрестъпление“) – което е един от приоритетите на политическите насоки на председателя на Комисията – би било

по-подходящо и ефективно правно основание за предложената директива на Европейската комисия относно борбата с насилието над жени и домашното насилие; отново призовава Съвета да приведе в действие т.нар. клауза за преход, като приеме единодушно решение за определяне на основаното на пола насилие за една от сферите на престъпност, изброени в член 83, параграф 1 от ДФЕС;

33. като има предвид степента и сериозността на основаното на пола насилие и сексуалния тормоз на работното място, призовава държавите членки да ратифицират и да прилагат Конвенцията на МОТ относно насилието и тормоза (№ 190);
34. признава ключовата роля и огромното количество работа, извършвана от организациите на гражданското общество, по-специално организациите за защита на човешките права на жените и други права на човека, включително онези, работещи за защита на правата на жените от малцинствата и други уязвими групи, за превенция и борба с насилието срещу жени и момичета и други форми на основано на пола насилие, както и техните усилия за предоставяне на помощ на жертвите на насилие, основано на пола; призовава държавите членки и Комисията да подкрепят тези дейности, като предоставят достатъчно надеждни и устойчиви човешки и дългосрочни финансови ресурси, включително чрез програмата „Граждани, равенство, права и ценности“, за да подкрепят участниците от гражданското общество, които предоставят подкрепа на жертвите на насилие, основано на пола, като работят за изкореняване на насилието, основано на пола, и за предотвратяване и борба с насилието над жени и домашното насилие, както и ги призовава да подкрепят специфичните услуги в помощ на жертвите, по-специално по отношение на достъпа до правосъдие и специализиран подслон, както е посочено в обяснителния доклад на Конвенцията от Истанбул и средносрочния хоризонтален преглед на GREVIO;
35. призовава държавите членки да продължат и да засилят защитата на децата, които са жертви или свидетели на случаи на домашно насилие и насилие от страна на интимния партньор; по-специално осъжда използването, отстояването и приемането на ненаучни теории и концепции при делата за упражняване на родителски права с цел да се омаловажи домашното насилие в гражданските производства, както и да се откаже упражняването на родителски права от майката и то да се предостави на бащата, който е обвинен в насилие, основано на пола;
36. настоятелно призовава Съвета да гарантира незабавно бързото ратифициране от страна на ЕС на Конвенцията от Истанбул; освен това настоятелно призовава Съвета да гарантира също така широко присъединяване на всички държави членки към Конвенцията без никакви ограничения;
37. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на държавите членки и на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.